

Frelsende nåde

En personlig erfaring

Av Sally Hohnberger

Frelsende nåde er at Gud strekker sin hånd ut til meg for å tilby meg et bedre liv, et liv fylt av ekte glede, et liv der Gud leder meg. Det er ikke et bekvemmelig liv som kun består av fornøyer, og hvor man unngår prøvelser og vanskeligheter. Nei, det er et liv der man vandrer med Gud og finner en lykke og fred som overgår all forstand selv i vanskelige situasjoner. Vil jeg ta imot tilbudet?

Da jeg var liten, ville foreldrene mine at jeg skulle lære om Gud. De tok meg derfor med til kirken. Selvfølgelig lærte jeg noe, men jeg ble ikke fortalt hvordan Gud kunne bli en del av mitt personlige hverdagsliv, ei heller at det var nødvendig å tilbringe tid med Gud og rådslå med Ham. Jeg lærte bare noe *om* Ham. Det var alt mine kjærlige foreldre selv hadde kjennskap til, og de gav meg det de hadde.

Allerede da jeg var noen få år gammel, opplevde jeg prøvelser og sorg. Min far ble alvorlig syk med kreft i halsen, og det tok flere år før han igjen kom hjem. Han var en fremmed for meg da han kom tilbake fra sykehuset, og min mor fortalte meg at dette var faren min. Jeg forsøkte å gjemme meg bak skjørtet hennes. – Gud bruker ofte prøvelser og vanskeligheter for å lære oss at vi, som Hans barn, trenger å overgi oss og være lydige. Så viser Han oss sin kjærlighet. Foreldre står i Guds sted. Ved å stole på min mor og være lydig mot henne, fant jeg snart ut at denne mannen var snill og kjærlig, og jeg ble kjent med ham som 'min far'. Han elsket meg høyt. Men for at jeg skulle få erfare min fars kjærlighet, var det nødvendig at jeg først overgav min vilje og var lydig. Slik er det også med min himmelske Far.

Jeg var fortsatt i barneåra da min far igjen ble dårlig av kreft, og nok en gang ble han borte fra oss en lang stund. Vi var fem barn i familien, og moren min måtte jobbe fulltid for å forsørge oss. På denne tiden kom en annen mann inn i våre liv og i vårt hjem. Resultatet var noen vonde og ødeleggende år. Min mors skilsmisse fra min virkelige far, skapte smerte og forvirring. Så fulgte fysiske kamper i hjemmet. Mental og emosjonell uro og frykt ble en del av dagliglivet for oss alle på grunn av denne nye mannen. Skuddsår og sykehusinnleggelse skar i våre hjerter. Sinne, frykt og bitterhet tårnet seg opp. Fantes det en Gud noe sted?

Alle prøvelsene vekket i meg et behov for Gud. Familien min kjente til Gud, men lot ikke Gud lede. Vi kjente ennå ikke en personlig Gud. Men midt i disse prøvelsene og sorgene strakte Gud seg ut til meg, og jeg er sikker på at Han gjorde det med alle i familien. Jeg er takknemlig for at det var noen som ba for meg den gang og lot Gud påvirke mitt liv, for jeg ba sjelden selv.

En gang oppstod en svært vanskelig situasjon da denne stefaren vår truet med å begå selvmord på soverommet. Politiet kom inn i stua, men fortalte at de ikke kunne gjøre noe før han skadet seg selv eller noen andre. Jeg ble fylt med bitterhet på grunn av all den smerte og urettferdighet som fant sted i hjemmet vårt. Det var da Gud gjorde seg selv kjent for meg i

min samvittighet. – «Sally, hva med denne mannen, bør du ikke ha medlidenhet med ham i den tilstanden han er i?» Jeg samarbeidet med Gud og adopterte de tankene Han brakte inn i mitt sinn, og jeg glemte hvor miserabelt dette var for meg og min familie. Den medlidenheten jeg følte, kom ovenifra. Det var ikke naturlig for meg å tenke på denne måten. Men da jeg samarbeidet ved å tenke disse tankene, stod jeg der ikke lenger bare med Jesus ved min side, men Jesus virket i meg – Hans tanker, følelser og holdninger – og de ble virkelige i meg. Det som er mest utrolig, er hva som skjedde med meg etterpå. Jeg ble fylt av en fred som overgår all forstand og av en forunderlig kjærlighet. Slik begynte min erfaring med Guds frelsende nåde, og jeg ble frigjort fra mine selviske tanker og følelser. Den Hellige Ånd virket i meg slik at jeg i større grad stolte på Ham, selv i disse ustabile omgivelsene. Spørsmålet var nå: Ville jeg fortsette å samarbeide med Gud?

Jeg forstod ennå ikke frelsen, nåden, Gud eller nødvendigheten av å samarbeide for å ta tak i Gud når Han strekker seg ut til oss. Men jeg samarbeidet helhjertet i denne situasjonen, og Gud velsignet meg. Det å bli kjent med Gud og erfare Hans guddommelige kraft til å forandre oss er en prosess vi går igjennom, selv om vi ennå ikke forstår alt den består av. Gud kalte meg til å få en enda dypere relasjon til Ham. Når jeg samarbeidet, ble jeg velsignet, og når jeg av en eller annen grunn ikke samarbeidet, ble jeg før eller siden nedstemt. Jeg hadde nå begynt å utvikle en relasjon med Gud, men det var en erfaring som gikk «av og på», avhengig av hvor bevisst jeg var mitt behov. Gud ønsket meg fullt og helt, men jeg samarbeidet bare deler av tiden. Det tok flere år før jeg endelig forstod dette og kom nærmere Gud.

Jeg begynte å be sporadisk for stefaren min. Hjemmet var fortsatt trist og ustabil. Til slutt, etter en rekke dramatiske hendelser, forlot han hjemmet vårt, og en ny skilsmisse fulgte. – Det gir alltid negative konsekvenser når vi ikke følger Guds vei, gjør det ikke? Hvis min mor bare hadde hatt en personlig relasjon til Gud, og om hun hadde visst at hun tillitsfullt kunne ha samfunn med Jesus, søkt Ham om råd og overgitt seg til å gjøre Hans vilje, kunne vi alle blitt spart for disse prøvelsene og smertene. Eller hvis jeg bare hadde bedt og samarbeidet mer. Men det gjorde vi ikke. Min mor gjorde så godt hun kunne i den situasjonen hun var i, ut ifra sin forståelse.

Mange år senere gjorde Gud meg oppmerksom på den bitterhet jeg fortsatt bar i meg fra min barndom. Gud viste meg gale følelser som Han kunne fri meg fra. Han kunne forandre disse gale tankene og følelsene. Det krevde imidlertid at jeg samarbeidet med Ham når Han ved sin nåde ledet meg til å tilgi og glemme. Etter som jeg valgte å gi slipp på følelsene, tok Gud dem bort. – Er ikke Gud god som tilbyr å frelse oss fra slike vonde tanker og følelser? Noen har sagt til meg at et barn aldri kan bli fri fra bitterhet eller hevntanker etter en skilsmisse. Jeg vil da si at det er håp for alle som strekker seg mot Gud og samarbeider når Han leder. Da både kan og vil Gud forandre dem på innsiden. Dette vet jeg av egen erfaring!

Jeg var i tenåra da min mor skulle skille seg fra min stefar. Jeg ble med henne til rettssalen, og helt uventet ble jeg bedt om å vitne. Da de ba meg fortelle hva denne mannen hadde gjort med oss, ble jeg livredd. Jeg var uforberedt og manglet erfaring til å vite hva jeg skulle gjøre. – «Hvis jeg forteller sannheten, kan det hende at moren min blir skutt på nytt av denne ustabile, irrasjonelle, voldelige mannen. Men hvis jeg ikke forteller sannheten, kan det hende at retten avviser skilsmissen, og hva vil da skje?» Jeg var forvirret og emosjonelt overveldet. Tankene mine ble dominert av: *Hva skal jeg gjøre?* Jeg ønsket å gjøre det som var rett både for min mor, for denne mannen og for min familie. Gud besvarte nå mitt inderlige ønske om å gjøre det rette. Han brukte dommeren, som stod over meg bak det høye bordet, iført denne myndige embetsdrakten. Han lente seg mot meg og sa vennlig: «Bare fortell sannheten. Ikke vær redd.

Gjør så godt du kan.» Dette var alt jeg trengte, og den allvitende Gud kjente mitt behov. Igjen svarte jeg på Guds vilje. I hjertet visste jeg – til tross for min usikkerhet – at det var rett å fortelle sannheten. Men det var det motet jeg fikk fra Gud, som gjorde meg i stand til å gjøre det. Gud velsignet, og omstendighetene gjorde at stefaren min endte opp på et sted langt unna oss, i en annen delstat. – Gud vil alltid hjelpe oss når vi strekker oss mot Ham, vil Han ikke? Vår oppgave er imidlertid å samarbeide. Når vi samarbeider og gjør det som er rett, samtidig som vi stoler på Gud, vil velsignelsen komme i den tid Gud ser det rett. Gjelder dette også når vi møter konsekvensene av at vi selv har valgt å overtre Hans prinsipper og Hans vilje? Ja, Han ønsker å være vår Gud og at vi skal være Hans folk. Er det ikke nettopp dette som er *frelsende nåde*? Gud tilbyr oss en annerledes måte å leve på. Han ønsker å være en Gud som leder sitt folk på den rette sti, og Han gjør dem i stand til å gjøre det rette ved sin guddommelige kraft.

Omsider ble livet fredelig. Vi begynte å gå i kirken igjen, men snart falt vi tilbake i gamle vaner med søvn og bruk av Guds tid til personlige fornøyer. Det er sørgelig hvor lett Gud blir oversett, selv etter at Han har gjort store ting for oss. Vi trenger å strekke oss til Ham og oppnå en daglig forbindelse, der Han leder oss minutt for minutt. Uten Ham kan vi ikke gjøre noe.

– Hvilke prøvelser og innviklede situasjoner gjør ditt liv vanskelig? Har du strakt deg etter Gud, tatt deg tid til å bli kjent med Hans vilje for ditt liv, og søkt å gjøre det rette i Jesu kraft? Han vil gjerne samtale med deg og vise deg hvordan du kan komme i et nærmere samfunn med Ham. Lydighet er et resultat av at Kristus bor i oss og leder oss. Å gjøre Guds vilje i både sol og regn, gir fred og ekte lykke. Frelsen er søt når vi overgir vår vilje til Ham. Det er uavhengighet av Gud, ubesluttomhet, en delvis lydighet og at man holder fast på selvet som gjør kristenlivet tungt for mange. Prøv Gud og få erfaringer med Ham! Han lengter etter at du skal komme nær Ham og etter å vise deg sin kjærlighet – enda mer enn min jordiske far gjorde med meg da jeg var liten. Smak og se at Herren er god!

I slutten av tenårene merket jeg igjen hvordan Gud ledet meg. Denne gangen ledet Han meg til å være hyggelig mot en ung gutt. Jeg hadde nemlig sterke fordommer mot gutter og menn. En dag talte Gud til min samvittighet og sa at ikke alle gutter er slik som dem jeg hadde kjent. «Du må være hyggelig mot noen en dag,» var tanken som datt inn i hodet mitt en gang jeg gikk inn i klasserommet. «Vel, hvorfor ikke nå?» var neste tanke. Jeg fulgte opp tanken og sa «hei» til en trivelig, ung gutt med blondt hår og grønne øyne som satt rett foran meg. Dette stred helt imot min væremåte på den tiden, men dette samarbeidet med Gud forandret mitt liv. Både Jim, som gutten het, og jeg var nominelle kristne. Vi begynte å møte hverandre på anstendig vis. Vi ble kjent, men så delte våre veier seg for et år. Jeg ble kjent med andre unge menn, men var ikke fornøyd. Ingen var så hyggelig som Jim. Vi begynte igjen å treffes før vi begynte på hvert vårt college som lå langt unna hverandre. Fem år senere ble vi gift. Ved å være lydlig mot Guds innspill til min samvittighet, ble jeg altså kjent med den mannen jeg ble gift med, og senere søkte vi Gud på en dypere måte. De neste fem årene valgte vi å etablere oss med hjem og stabil økonomi før vi dannet en familie.

Mange syntes vi gjorde en feil ved ikke å danne en familie med det samme, men vi fulgte Guds plan for våre liv. Vi forstod det ikke helt der og da, men flere år senere så vi hvordan Guds visdom hadde ledet oss. Tiden kom da vi fikk vår første sønn, Matthew. Det var en stor glede å ha vårt egen barn. Den lille guttens liv var imidlertid fult av prøvelser. Leveren var overarbeidet, og han fikk gulsott. Da han omsider kom hjem, veide han 2,3 kg. Jeg er så takknemlig for at vi på den tid han ble født hadde studert hva Bibelen lærer om bønn! Og Gud

ønsker at vi skal bruke det vi lærer i praksis. Lille Matthew hadde også veldig krumme, innoverbøyde føtter. For å korrigere problemet, ble han foreskrevet å bruke skinner i tre til fem år. Som kjent, virker vanskeligheter som et kall til bønn. Vi hadde ennå ikke lært dette, men denne situasjonen brakte meg på mine knær til Gud i bønn om at Han måtte helbrede min sønns føtter – hvis det var Hans vilje, selvsagt. Vi hadde da brukt skinnene i cirka to uker. Jeg hadde egentlig ikke forventet at Gud skulle besvare denne bønnen, men det gjorde Han! Gud lot ofte mitt hjerte strekke seg ut etter Ham slik at jeg kunne trene opp «muskler» av bønn, utholdenhet og tillit til at Han ville løse situasjonen slik den var best for oss. Samtidig krevde Gud at jeg brakte mitt liv i harmoni med Hans åpenbarte vilje for å fjerne de hindringer som sperret for Hans velsignelser. Synd og selviskhet skilte meg fra Gud, og når slikt er til stede, hindrer det at Gud virker i mitt liv. Jeg måtte derfor omvende meg fra å tjene selvet til å bære frukt i henhold til omvendelsen, slik Bibelen sier. Jeg gjorde alt i samsvar med min daværende forståelse. Jeg ønsket å bli forenet med Kristus og ikke lenger være atskilt og uavhengig av Ham.

Etter noen uker med bønn og omvendelse, plasserte jeg Matthew i en liten huske, og plutselig oppdaget jeg at føttene hans hang rett ned. Jeg kunne ikke tro det! Det kunne ikke være sant, eller kunne det? Det viste seg at det var sant! Overbegeistret ringte jeg Jim og fortalte hva Gud hadde gjort for oss. Jim nektet å tro det før han kom hjem og fikk se det med sine egne øyne. Gud svarer på bønn. Mirakler skjer i dag slik det gjorde på disiplenes tid. Gud kaller oss stadig til å stole mer på Ham.

Besøket hos doktoren var en ny trosprøve. Han påstod at gutten ikke var helbredet! Med en gang han berørte min sønns knær og føtter, falt de tilbake til sin gamle deformerte stilling. Vi var knust og forvirret da vi dro hjem. Jeg og Jim vendte oss til vår himmelske Far for å få hjelp. Før vi bestemte oss for hva vi skulle tro, lot vi en annen doktor se på gutten. Nå var føttene hans rette. Han var helbredet! Vi ønsket å stole på Gud, så vi kastet skinnene. Gjennom årenes løp har jeg med stor glede sett Matthew løpe, hoppe og være veldig aktiv på sine føtter, for jeg vet hva Gud har gjort for ham. Takknemlighet har fylt mitt hjerte! – Hvorfor ber vi, som et folk, så lite, og hvorfor samarbeider vi så lite med Gud?

Gud ønsker imidlertid å frelse oss fra mye mer enn bare fysiske skavanker. Han ønsker å frelse oss fra trelldommen under synd og selviskhet. Ofte bruker Han fysiske helbredelser for å lære oss hvordan Han også kan helbrede oss åndelig og emosjonelt! Har du bedt Gud om å helbrede dine skavanker? Vil du samarbeide med Ham i alle de ting du vet Han ønsker at du skal?

Hvorfor skjer slike mirakler? De skjer for å lede oss nærmere Gud. De skjer for å åpenbare Hans kjærlighet til oss slik at vår tillit til Ham blir sterkere, slik at vi vil tro at vi kan vandre på Guds veier uansett hva vår bakgrunn er, og for å hjelpe oss til å forstå at Gud er virkelig og levende i dag. Mirakelet med Matthew førte til nettopp dette i våre liv. Det ledet oss nærmere Gud slik at Han kunne utfri oss mer fullstendig. – Ser du Guds frelse i praksis, gjennom frelsende nåde? Gud ønsker å befri oss fra syndens konsekvenser og dens forbannelser. Han er i stand til å utfri alle som kommer til Ham. Vår himmelske far ønsker at vi alle skal komme til Ham med våre prøvelser, vanskeligheter og skavanker – at vi skal søke helbredelse i henhold til Hans vilje.

Mange år senere lærte jeg at Gud ikke alltid utfrir oss eller helbreder oss fra alle sykdommer og skavanker. Selv om det er slik, har vi oppdaget at Han alltid gir styrke og visdom som vil bevare våre hjerter og sinn gjennom prøvelser, sykdommer og skavanker. Begge løsninger

kan bli en velsignelse. Den ekte, varige velsignelsen ligger i å ha Jesus boende i oss. Han gir indre fred og glede i de situasjoner som vi ikke kan endre, eller som Gud velger å ikke forandre.

Jeg og Jim lærte stadig mer om Bibelens sannheter, og da vi var i 30-åra lengtet vi etter å være kristne som var mer avhengige av Gud, og som fulgte Jesus tett. Vi hadde forstått at Guds veier og Hans vilje ofte var det motsatte av våre veier og vår livsstil. Vi hadde forstått at det å følge Jesus ville koste oss noe, for det var nødvendig med mange forandringer for å komme i harmoni med Hans ord. Gud ba oss endre vår talemåte og vår livsstil, slutte å gå på fest, forandre vår daglige relasjon til Ham, gjøre enkelte endringer i hva vi spiste, og begynne et liv i bønn. Alt førte til velsignelser, så vel som til disiplin. Vi visste at vi trengte en frelser fra synd, men ennå forstod vi ikke at «selvet» var den egentlige fiende av vår sjel, og at vi måtte vende oss helt bort fra selvet. Vi følte et behov for å lære hvordan vi kunne unngå å bli irritert eller sinte på hverandre, og ha kontroll over selvet på våre svakeste punkter.

Gud ønsker å frelse oss fra selvet. Dette selvet kan bestå av vaner vi har lært i verden, og som kommer til uttrykk i tanker, ord, matvaner, klær og handlinger. Hvis selvet styrer meg på ett eller annet område i mitt liv, har jeg behov for en Frelser. Gud ønsker å frelse meg fra selvet og fra synden i alle dens former.

En dag var jeg på kjøkkenet og holdt på med oppvasken. Jeg rakte ut hånden for å ta en ny småkake. En tanke kom til mitt sinn: «Du har tatt nok nå. Si nei til de småkakene.» Jeg forstod senere at det var Gud som hadde talt til meg gjennom min fornuft, mitt intellekt og min samvittighet, men der og da var jeg ikke sikker. I mitt indre fulgte en kamp. Smaken og mine tidligere vaner sa: «Gjør det! Du liker det!» Hva skulle jeg velge? Skulle jeg følge Gud, eller selvets gamle veier? Kampen mot vårt eget selv er den største vi utkjemper.

Tidligere hadde jeg klart å stå imot fristelsen til å spise småkaker eller godteri og valgt selvfornektelse i noen få minutter eller timer, helt til det ble uutholdelig tungt å stå imot. Før eller siden ga jeg derfor etter for mine kjødelige begjær. Etter nederlaget fulgte frustrasjon, skyld, fortvilelse og motløshet! «Hvorfor er kristenlivet så vanskelig?» spurte jeg ofte. Senere skjønnte jeg at det var fordi jeg drev krigføring mot selvet utelukkende ved hjelp av menneskelig viljekraft. Forsøket var dømt til å mislykkes. Jeg handlet uavhengig av Gud i stedet for å være avhengig av Ham og samarbeide med Ham.

«Jeg vil prøve, Gud! Hva skal jeg gjøre, Herre?» Jeg satte bort småkakene, men klarte ikke bli værende på kjøkkenet. Jeg gikk ut av rommet, fullt klar over at jeg hadde svært lyst på de småkakene i skapet. Opprørt ropte jeg til Gud: «Hva skal jeg gjøre nå, Herre?» Jeg fant frem støvsugeren og begynte å støvsuge gulvet, fortvilet over fristelsen. Etter en stund kom en tanke til mitt sinn: «Har du fortsatt lyst på de småkakene?» Fornuften min sa til meg at selvsagt hadde jeg det. Vanligvis tar det lang tid før begjæret forsvinner, hvis det da forsvinner i det hele tatt. Men jeg undersøkte sansene mine for å se om det fortsatt var der. Til min store overraskelse var det borte! Mitt uriktige begjær, ja, selv følelsene var borte! Kjødets var undertrykt. – Hva var det som hadde ført til denne forskjellen? Jeg hadde ropt til Gud om hjelp og samarbeidet med Ham. Jeg hadde overgitt fristelsen til Gud i stedet for å forsøke å motstå den på egenhånd. Gud kunne derfor forandre meg fra innsiden. Det var en gledelig erfaring!

Jesus er i stand til å undertrykke mitt kjød når jeg overgir det til Ham og følger Hans vilje. Satan frister meg fremdeles til å følge mine gamle vaner, men jeg velger å prøve Gud og følge

det som står i Jak.4,7-8! Både Satan og feilaktige følelser må da flykte fra meg. Det er Jesus som underkuer følelsene og som Satan flykter fra. Den virkelige kampen består i at jeg må overgi mitt hjerte til Gud, og gå fremover samtidig som jeg samarbeider i å stå imot etter at foreningen med Gud har funnet sted og jeg har tatt mitt valg. Selv seieren over appetitten er sikret i Jesus Kristus, så lenge jeg forblir i denne avhengige posisjonen i lydighet. På den tid måtte jeg kjempe harde kamper for å stå imot mine følelser. Det tok ikke lang tid å bli forbundet med Kristus, men det krevde en beslutning om å stole på Ham, og ikke på meg selv. I mitt kristenliv så jeg at jeg hadde behov for å lære å mestre denne grunnleggende ferdigheten med å søke Gud og overgi min vilje til Ham. Jeg har lært at når jeg samarbeider, er seieren søt. – Oppnår du seier på denne måten? Det er kun i Kristus at vi alle kan bli levende kristne. Fortvilelse er et av djevelens knep for å skille oss fra Kristus og hindre oss i å få denne seierserfaringen.

For meg var vanen med å spise småkaker blitt en trelldom. Jeg kunne ikke kontrollere den; den kontrollerte meg. Min kamp handlet om mer enn bare å spise en liten kake. Jeg trengte en Frelser som kunne forandre mine dårlige vaner med å fortsette å spise. Gud forsøker kanskje å hjelpe deg med andre forhold i ditt liv. Det prinsippet jeg forsøker å illustrere gjennom min egen historie, kan du bruke på et hvilket som helst området der du måtte ha problemer. Kanskje kjemper du mot ulike lyster, stolthet, sladder, en ukontrollert tale, fråtsing, grådighet, anoreksi, bulemi, alkoholisme eller noe annet. Det kan være vaner eller avhengighet som har tatt kontroll over oss. Vi trenger da å komme til vår frelser Jesus Kristus. I Ham og med Ham kan vi få kraft til å overvinne disse vanene.

Frelsende nåde er ikke bare noe vi kan gjøre krav på i Kristus, men det handler også om å bli satt fri fra gale tanker, følelser, preferanser og begjær idet vi strekker oss ut til vår Far for å få hjelp, og for å gi Ham tillatelse til å endre oss etter Hans bilde. Når jeg ber Ham og samarbeider, er Gud i stand til å forandre meg – ja, selv meg! Lengter du også etter frihet fra slike vaner? Gud kaller på deg. Jesus ønsker å være din Frelser og å frelse deg fra selvet. Jesus ønsker at vi skal «filtrere» hver tanke, hver vane, hvert skritt vi tar i vårt liv, gjennom Ham, slik at vi kan leve uten å bli ledet av kjødet.

Har du lagt merke til den veien Frelseren leder oss når Han skal befri oss fra selvet? Først lar Han oss rope til Ham om hjelp i vår hjelpeløse tilstand. Deretter ønsker Han at vi skal kjenne Hans vilje. Han lar oss få vite at vi kan lyde og tjene Ham gjennom sitt ord og gjennom den stille stemmen som tilbyr denne friheten til vår samvittighet. Så er det opp til oss å velge hvem vi vil tjene, Gud eller synden og selvet. Et valg om å stå på Guds side, selv om dette valget er aldri så svakt, innleder en kamp mot selvet. Gud kaller oss til å leve et liv i selvfornektelse og selvkontroll i Kristus, mens selvet kjemper imot og forsøker å holde oss tilbake. Dette ligger i selvets natur. Men takk Gud for at vi har viljens kraft til å velge hvilken side vi vil tjene! Det neste skrittet innebærer at vi må være villige til å gå inn i kampen samtidig som vi lar Jesus, vår leder, føre an i striden. «Hva Han enn ber dere om, skal dere gjøre.» (Joh. 2,5). Kampen kan være langvarig eller kort, avhengig av hvor villig du er til å overgi deg til Gud. Hvis du forblir overgitt, forbundet og i samfunn med Ham, er seieren garantert. Du vil bli i stand til å leve uten å følge kjødets dragninger og til å bli herre over selvet!

Hvorfor har vi en Frelser? Frelseren befri oss fra trelldom under synd og selvishet. Frelseren må være den som leder an, styrer, informerer og veileder oss enten til høyre eller venstre. Frelser er en hyrde som leder sine sauer på den stien som er best for dem, beskytter dem mot

farer og korrigerer, rettleder og gir dem sannhet på en kjærlig måte. Sauene hører og gjenkjenner hyrdens stemme (jf. Joh.10,27). Kjenner du en slik Frelser?

Vi flyttet til Montana for 14 år siden for å søke Gud, og vi ønsket å vandre med Kristus slik Enok gjorde. Da vi kom hit, begynte vi å lure på hvem som skulle lære oss veien? Vi tenkte vi kanskje måtte melde oss på en spesiell skole eller institusjon for å lære hva et slik liv handler om, men Guds forsyn sa nei. Gud sa: «Jeg vil rettlede deg og vise deg veien du skal gå.» (Sal.32,8). Vi hadde begge et dypt inntrykk av at Gud ville lære oss personlig. Jesus ønsket å være vår personlige lærer der vi bodde. Vi trengte ikke dra noe annet sted for å få en utdanning om Guds ledelse. Han ønsket å lære oss hvordan vi skulle samarbeide med Ham og bli frelst fra å tjene selvet akkurat der hvor vi var! Når vi luftet våre tanker overfor hverandre, følte vi oss for uverdige til at Gud skulle være vår personlige lærer. Guds kjærlighet til oss feilende, dødelige mennesker er ufattelig. Gjennom en nær og personlig relasjon ønsker Han å lære oss hvordan vi kan seire over selvet i Kristus. Vi valgte å prøve Gud, og vi fant at Han er den beste lærer, venn og frelser, en som alltid gir det rette rådet når vi søker Ham. Han lengter etter å lede deg og meg på rettferdighetens sti i dag. Det er daglig opp til oss å velge å vandre med Ham og bli i Ham. Vil du ikke la Gud lære deg og lede deg?

Vi kan ta imot Guds frelsende nåde og bli frelst fra selvet, fra våre tilbøyeligheter, lidenskaper og begjær som står imot Gud. Når vi enn roper til Gud, for deretter å samarbeide ved å følge Hans ledelse bort fra våre gamle vaner, og i stedet følger nye livsmønstre, så vil Han personlig lede oss på rett vei. Med Kristus er alt mulig. Vil du bli i Ham fremfor alt? Smak og se Guds frelse fra selvet, mens du i stedet lyder det du har funnet i Jesus Kristus. «Du skal gi Ham navnet Jesus, for Han skal frelse sitt folk fra deres synder.» (Matt.1,21). La Jesus frelse deg fra dine synder. Han kan ikke frelse deg i dem. Må Gud velsigne deg og lede deg på den rette vei mens du stadig får større og større erfaring med Hans frelsende nåde.